

ved hvad Landstthinget her har vedtaget. Jeg for mit Vedkommende, som under tredie Behandling i Folkethinget erklærede, at jeg kunde tiltræde det af ærede Medlemmer stillede Endringsforslag, hvorved § 16 blev forandret, maa nu tilraade at blive staaende ved Paragraphen, saaledes som den lyder fra Landstthinget. Min Begrundelse af, at jeg dengang tiltraadte Endringsforslaget, var den, at jeg ikke fandt nogen væsentlig Forskjel mellem det og hvad der var vedtaget ved anden Behandling, hvilket jeg heller ikke endnu i dette Dilemma kan finde, thi Sogneraadet kunde ogsaa herester vælge to af sine Medlemmer til i Forening med Præsten at føre dette Tilsyn; der var kun den Forskjel, at Skolecommissionen i saa Fald ikke kunde have været valgt blandt Andre end Sogneraadets egne Medlemmer, men, da det nu har viist sig, at den ærede Indenrigsminister lægger langt større Vægt paa denne Bestemmelse, end jeg kan see, der kan lægges deri, og at tillige Landstthinget er vendt tilbage til, hvad Folkethinget har vedtaget ved anden Behandling, finder jeg det rettest at holde sig dertil. Jeg skal altsaa ogsaa for mit Vedkommende ligesom i det Hele taget for Fleertallets Vedkommende tilraade at blive staaende ved § 16, saaledes som den er kommen fra Landstthinget. Jeg troer ikke at behøve at sige Videre med Hensyn til de Forslag, som gaae ud paa at bringe § 16 tilbage til den Skikkelse, hvori den forelaa efter tredie Behandling. — Naar § 16 første og andet Stykke beholdes uforandrede, saaledes som de ere komne fra Landstthinget, har Udvalget imidlertid været enigt om at foreslaa, at sidste Stykke i § 16 forandres. Det hedder nemlig deri: „Er en Skolelærer i Communen Medlem af Sogneraadet, deeltager han ikke i Tilsynet med Skolevæsenet eller i Behandlingen af Sager, som vedkomme Skoleunderviisningen“; men naar man har en særskilt Skolecommission, som har Tilsyn med Underviisningen, see vi ingen Grund til at nægte Skolelæreren at deeltage i Sogneraadets Forhandlinger om disse Sager. Vi foreslaae derfor, at tredie Stykke i § 16 kommer til at lyde saaledes: „Communens Skolelærere kunne ikke vælges til Medlemmer af Skolecommissionen“.

— Til § 20 er der under Nr. 6 stillet Forslag om, at femte Stykke skulde udgaae. Der er heri bestemt, at, naar Klager indkomme til Amtsraadet over Sogneraadets Ligning, og Amtsraadet afgjør disse Klager i en saadan Udstrækning, at Ligningens Resultat derved i det Hele bliver forrykket, hvorved der altsaa fremkommer Nødvendigheden af, at Ligningen i det Hele maa omgjøres, skal Amtsraadet have Ret til at paalægge Sogneraadet dette og tillige at bestemme de forskjellige Tidsfrister, inden hvilke Ligningen skal være udført og fremlagt til fornøjet Eftersyn for Beboerne. Det andet Punktum gaaer ud paa at bestemme at Amtsraadet, naar det kommer til Kundskab om, at Sogneraadet ved Ligningen har tilstedsat Reglerne for Delingen af Communens Udgifter mellem Hartkorn og Formue og Leilighed, kan paalægge det at omgjøre denne Ligning og at følge disse Regler. Det fremgaaer imidlertid af Lovens Indhold, at det er Sogneraadet, som selv bringer i Forslag, i hvilket Forhold Communens Udgifter skulle lignedes paa Hartkorn og paa Formue og Leilighed, medens Amtsraadet stadfæster dette Forslag fra Sogneraadet, og det er derfor forekommet Udvalgets Fleertal, at det dog var temmelig stærkt at forudsætte, at Sogneraadet vilde afvige fra det Forhold, det selv i saa Henseende har foreslaaet. Det er næsten utænkeligt, at Sogneraadet vilde gjøre dette, men, tænker man sig det alligevel muligt, har Amtsraadet allerede ifølge de almindelige Bestemmelser om dets Myndighed, som findes i Loven, Ret til at paalægge Sogneraadet at følge dette Forhold, uden at det behøver særligt at fremhæves. Det er altsaa i ethvert Tilfælde forekommet os overflødig, at denne Bestemmelse staaer der. Om det første Punktum vil det Samme kunne siges, thi, dersom saamange Klager over Ligningen indløbe til Amtsraadet og finde dets Villigelse, at Ligningen derved i det Hele taget forrykkes, vil en ny Ligning være nødvendig, og det behøvede altsaa ikke her at siges, men den høitagtede Indenrigsminister lægger særdeles Vægt paa, at dette første Punktum beholdes, fordi der, naar det udgik, ikke vilde være nogen Bestemmelse i Loven, som gav Amtsraadet Myndighed til at bestemme Tids-